

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg kalder den holdning reaktionær, som overlader hele magten til myndighederne uden at sikre borgernes personlige og individuelle rettigheder, og det er det, man gør, når politiet skal behandle og efterforske klager over sig selv. Det er reaktionært, når man ikke vil have den mindste ændring i det; sådan er min definition.

Jeg anerkender, at hr. Burchardt på dette område med hensyn til lokalnævnene har en progressiv indstilling, men jeg vil ikke gå så vidt som justitsministeren, der siger, at hr. Burchardt dermed på alle områder har en progressiv indstilling; det turde vist være langtfra.

Men jeg konstaterer, at justitsministeren alligevel ikke tør fastholde den første påstand, nemlig at det er VS, der skal afgøre for socialdemokratiet, om noget er reaktionært eller ikke reaktionært. Det må så høre til de fortalelser, hvor man ønsker, at man kunne holde kæft med tilbagevirkende kraft.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 97 stemmer mod 9; 50 stemte hverken for eller imod.

Tredje næstformand (Ove Jensen):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om offentlig sygesikring. (Kiropraktorhjælp, klinikker for fysioterapi, tolkebistand og begravelseshjælp).

(Lovforslag nr. L 148. Fremsat 29/1 81. Første behandling 19/2 81. Betænkning 14/5 81. Anden behandling 22/5 81).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges med 136 stemmer mod 19.

Tredje næstformand (Ove Jensen):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Fastsættelse af betaling for børns ophold i daginstitution og formidlet dagpleje).

(Lovforslag nr. L 202. Fremsat 9/4 81. Første behandling 22/4 81. Betænkning 14/5 81. Anden behandling 22/5 81).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Birthe Nielsen (SF):**

Det foreliggende lovforslag om daginstitutioner for børn vil medføre en tydelig forringelse af de forhold, der eksisterer på området i dag. Det er meget vigtigt for os at præcisere, at man nu ændrer lovgivningen derhen, at det nu bliver pålagt en lille gruppe i vores samfund at tage ansvaret for en lille gruppe medborgere, ca. 3-4 pct. bestående af handicappede børn, hvad enten de har et fysisk eller et psykisk handicap. Dette ansvar får forældre, der har børn i daginstitutioner i en kommune. Det bliver ikke som i dag, hvor vi alle via vores skattebillet i solidaritetens navn er med til at betale for denne lille gruppe. Det er meget alvorligt, at man nu piller en minoritetsgruppe ud og siger, at ansvaret for den får forældre, der har børn i daginstitutioner. Det drejer sig om 45 mill. kr., som set i en økonomisk sammenhæng er et lille beløb i forhold til, hvad samfundet yder til så meget andet, bl. a. til erhvervslivet.

Selv efter, at børnekommissionen er kommet med rapporter om, hvordan børnefamilierne har det i dagens Danmark, piller man altså denne mindretalsgruppe ud, hvilket betyder, at det kun er forældre med børn i daginstitutioner i en kommune, der skal være solidariske, og ikke længere os alle sammen.

[Birthe Nielsen]

Det finder jeg er en kovending i holdningen netop til de handicappede.

Med særforborgens udlægning pr. 1. januar 1980 blev det netop fremhævet i betænkningen, at man skulle integrere de handicappede i normalsamfundet, og at det danske samfund i solidaritetens navn skulle være med til at bære netop denne byrde. Fra socialdemokratiets side har man altid sagt, at de stærkeste skuldre skulle bære byrderne for de svagere, men her gør man altså det modsatte. Kristeligt folkeparti har også medvirket til, at denne lov vedtages, og det finder jeg aldeles ukristeligt.

Hvis vi ser på, hvordan daginstitutionerne skulle have fungeret fra 1. august i år, så var det efter socialindkomsten. Jeg vil godt præcisere her, hvorfor vi heller ikke dengang kunne stemme for daginstitutionsforslaget, som det forelå; det ville vi ikke, for det ramte en bestemt gruppe i det danske samfund, nemlig den gruppe, som havde en indtægt på 110.000 kr. De blev særlig hårdt ramt, for de skulle ud fra deres socialindkomst betale mest til daginstitutionsudgifterne, hvorimod jo flere penge forældrene havde, jo mindre skulle de betale, bl. a. også fordi der var lagt loft over, hvor høj en daginstitutionsbetaling kunne blive.

Der er sammenfaldsproblemer netop med hensyn til indtægter på 110.000 kr., og de går på, at de sociale ydelser bliver nedsat. Her har vi sammenstødsproblemerne, at man ville ramme en indtægtsgruppe, der havde en indtægt på 110.000 kr., i forbindelse med den høje daginstitutionstakst, men også på andre måder omkring det sociale system, og derfor var vi selvfølgelig også modstandere af dette.

Til slut vil jeg sige, at det, jeg synes har været en fordel i forslaget – jeg vil da også godt nævne det positive – har været, at man med hensyn til de socialpædagogiske fripladser viderefører det, som er gældende i dag. Men jeg kan for min død ikke begribe, hvorfor netop de handicappede børn skal holdes uden for denne solidaritet, når man ellers vil være solidarisk med de børn, der af andre årsager får socialpædagogiske fripladser. Vi kan ikke stemme for et forslag, der især rammer den gruppe, jeg her omtaler. Det finder vi er asocialt og ganske urimeligt, og jeg finder ikke, hvad der er begrundelsen for, at man gør dette. Hvad er holdningen? Hvorfor gør man det? I det store statsregnskab bety-

der disse 45 mill. kr. intet, men de betyder meget for den enkelte handicappedes familie, og det betyder meget med hensyn til den manglende solidaritet, der måske vil være blandt de grupper af forældre, som får flere handicappede børn ind i en institution, og som alene skal betale for de andre forældres handicappede børn. Det synes jeg er et meget alvorligt problem.

Anne Grete Holmsgård (VS):

VS vil stemme imod lovforslaget, der er fremsat af regeringen, om at fjerne de indtægtsgraderede daginstitutionstakster. Når vi stemmer imod det, skyldes det ikke, at vi ikke synes, det er udmærket, at det forslag, der blev vedtaget sidste år, nu bliver fjernet, men derimod, at det bliver erstattet af en ordning, der er lige så elendig, og som betyder forringelser.

Den ordning, der skulle være trådt i kraft pr. 1. august 1981, ville have betydet økonomisk belastning for familier med husstandsindtægter på 110.000 kr. om året og derover. Det er ikke nogen særlig høj løn, det ved hvem som helst, der sidder herinde og hører på. Det svarer ikke engang til halvanden indtægt for de allerlaveste ufaglærte grupper her i landet.

Vi er godt klar over, at det oprindelige forslag ville have betydet en lettelse for de indtægtskategorier, der ligger under 110.000 kr. Derfor havde vi sammen med SF foreslået, at fripladsgrænsen, der ikke har været reguleret siden 1979, blev hævet til 60.000 kr. og gradvis optrappet til 110.000 kr., og at trinene blev pristalsreguleret, så ordningen ikke gradvis blev udhulet. Det forslag var der som bekendt overhovedet ingen opbakning om her i salen, så det faldt ved anden behandling.

Ud over det havde vi stillet et ændringsforslag om, at støttepædagogerne ikke skal regnes ind i driftsomkostningerne og dermed i forældrebetalingen på institutionsområdet. Det faldt som bekendt også. Efter den gamle regel var det sådan, at det var kommunerne, der betalte støttepædagogerne, med 50 pct.s statsrefusion. Nu ryger statsrefusionen ned til omkring de 33 pct., lidt svingende efter, hvor i landet det er, og hvordan man udregner maksimumsrefusionsgrænserne. Det betyder i

[Anne Grete Holmsgård]

hvert tilfælde, at staten sparer på dette, og at byrderne bliver lagt over på forældrene.

Det har vist sig, når man har regnet på det, at det i hvert tilfælde vil give stigninger allerede den 1. august 1981, og det forudsætter så, at man ikke ansætter flere støttepædagoger end dem, der er i øjeblikket. Man skal ikke se sig ret meget om i landet, før man kan se, at der allerede er brug for flere støttepædagoger.

Udlægningen af særfor sorgen blev vedtaget af stort set de samme partier, som nu har indført den ny regel; i hvert tilfælde stemte socialdemokratiet for den – det var jo dem, der fremsatte forslaget – og så stemte kristeligt folkeparti og de radikale for det. De eneste, man ikke på dette område kan tage til indtægt, er centrum-demokraterne, der undlod at stemme, da lovforslaget om udlægningen af særfor sorgen i 1978 blev vedtaget herinde. Det er fuldstændig de samme partier – i hvert tilfælde for de tres vedkommende – der mente, at særfor sorgen skulle udlægges, som nu er med til at undergrave den, for det vil nemlig betyde en undergravning, hvis forældrene skal være med til at betale omkostningerne ved støttepædagogerne inden for den enkelte kommune. Det er selvfølgelig fuldstændig grotesk, hvis det bliver inden for den enkelte institution, fordi det direkte vil modvirke, at man ansætter støttepædagoger. Men det samme kommer til at gælde inden for den enkelte kommune, fordi forældrene vil have svært ved at klare, at priserne bliver hævet, hvad enten det drejer sig om 3 pct., eller det drejer sig om 10 pct.

Det er sådan, at i en lang række kommuner er der allerede en praksis med, at man nægter at tage børn, der er fysisk eller psykisk handicappede i varierende grad, ind i institutionerne, fordi man ikke kan klare det med den nuværende personalenormering. I stedet for siger man lige så stille: nej, det kan vi ikke klare. Dermed bliver særfor sorgens udlægning undergravet, og det bliver selvfølgelig et pres, der i meget stor udstrækning rammer de forældre, der har handicappede børn, og som havde satset på, at man kunne få dem integreret i en almindelig daginstitution. Der har ikke været særlig megen omtale af det i pressen, fordi de enkelte institutioner selvfølgelig ikke ligefrem praler af, at de siger nej til at tage imod de handicappede børn. De gør det stille, og de synes selv, at

det er en forfærdelig dårlig løsning. De synes, det er pinligt, men de gør det alligevel, fordi de ikke kan klare det pres, der vil komme på institutionerne, og de kan ikke acceptere det pres, der vil komme på de øvrige børn.

(Kort bemærkning).

Erik B. Smith (S):

Det er fru Birthe Nielsen, der kalder mig herop, for man kunne af hendes indlæg få det indtryk, at handicappede børn var afskåret fra reglerne om socialpædagogiske fripladser. Jeg vil gerne bede fru Birthe Nielsen om at komme herop og fortælle, hvor hun har fået den opfattelse fra; det kan i alt fald ikke være fra de gældende regler.

Endelig vil jeg gerne sige, at et af problemerne i forbindelse med de tidligere takster var jo netop, at de ikke indeholdt de belastninger, som man havde forestillet sig i beregningerne, og det er altså direkte forkert, når det bliver hævdet, at der var tale om en stigende udgift for familier med over 110.000 kr.

Jeg synes i øvrigt, det havde været på sin plads, når man siger, at støttepædagogerne indregning i forældrebetalingen er en belastning for forældrene, samtidig at oplyse, at hvis ikke kommunerne giver tilskud, vil der her være tale om en forhøjelse på 3,3 pct. i landsgennemsnit.

(Kort bemærkning).

Birthe Nielsen (SF):

Hr. Erik B. Smith har da ret i, at der stadig væk kan gives socialpædagogiske fripladser; det mener jeg også jeg sagde indledningsvis, da jeg var heroppe. Det er også en af de ting, jeg synes det er godt at man viderefører. Men jeg synes, hr. Erik B. Smith har uret med hensyn til integrationen af handicappede børn i vores institutioner. Det er sådan, at disse børn for at kunne fungere på lige vilkår med de øvrige børn må have en særlig støtte, og det har de fået i kommunerne ved, at man har ansat nogle støttepædagoger. Det er denne lønandel for støttepædagoger, der nu bliver pålagt forældre til børn i daginstitutioner i den enkelte kommune, og det betyder for samtlige forældre til børn i

[Birthe Nielsen]

daginstitutionerne, at de kommer til at betale mere for at have deres barn i en daginstitution, fordi de handicappede børn skal have ekstra støtte i form af støttepædagoger. Derigennem skaber man splid mellem de såkaldt normale børns og de handicappede børns forældre, og jeg synes, det er fantastisk farligt, at man netop på grund af den minoritetsgruppe, som de handicappede børn er, skaber den slags konflikter, for der bliver konflikter mellem forældrene indbyrdes. Det er også deri, den rent politiske holdning ligger, som jeg synes er aldeles farlig; nogle har endda kaldt den racistisk.

(Kort bemærkning).

Erik B. Smith (S):

Jeg kan kun konstatere, at vi altså er enige om, at handicappede børn har den samme ret som andre børn til at få en socialpædagogisk friplads.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 138 stemmer mod 11.

Tredje næstformand (Ove Jensen):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om styrelse af sociale og visse sundhedsmæssige anliggender. (Nævnenes sammensætning og funktionsperiode m.v.).

(Lovforslag nr. L 122. Fremsat 20/1 81. Første behandling 27/1 81. Betænkning 20/5 81. Anden behandling 25/5 81).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 104 stemmer mod 51.

Tredje næstformand (Ove Jensen):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om tjenestemænd i staten, folkeskolen og folkekirken. (Nedsættelse af en tjenestemandetsret m.v.).

(Lovforslag nr. L 144. Fremsat 29/1 81. Første behandling 6/2 81. Betænkning 14/5 81. Anden behandling 25/5 81).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 143 stemmer mod 13.

Tredje næstformand (Ove Jensen):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Tredje behandling af:

Forslag til lov om en kommunal tjenestemandetsret.

(Lovforslag nr. L 203. Fremsat 22/4 81. Første behandling 29/4 81. Betænkning 14/5 81. Anden behandling 25/5 81).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 142 stemmer mod 13.